

[Transcript] Nationens mareridt / Mordet på naboens datter

METTEN

Mit navn er Thomas Klinkby. Du lytter til nationsmarit.

En true crime serie om sager fra hele verden, der rammer og lammer en befolkning.

Fordi de er så bizarre eller på andre måde umulige at ryst af sig.

Sådan en sag er drabet på Anita Cobby, der skete lidt udenfor Settling i Australien en søndagften i 1986.

Og førte til, hvad der blev kaldt A Trial of the Century, og hundres ret sag.

Det særligt uhyggelige ved den sag er, mødet mellem de helt tilfældige og det ekstremt brutale.

Det kunne lige så godt ikke være Anita, der blev dragt.

Men efter hånden, som sagen bliver udrullet, står det klart, at nogen ville blive slået hjælp den aften.

Det var kun en mønntil telefon i Udu, der anbragte Anita det forkerte sted på det forkerte tidspunkt.

Og gjorde, at hun blev offer i et af de mest bestjelske og voldelige drab i Australiens historie.

Et drab, der rystede befolkningen, jo flere detaljer, der kom frem.

Det er en sen aften i februar, i den australske sommer i Provinnsbyen Blacktown.

Anita er på vej hjem fra en hyggelig middag med kollegaer fra sygehuset i Sydney.

Selvom hun er en voksenkvinde på 26 år, er hun fortiden flyttet hjem til sin forældre, fordi hun er blevet separeret fra sin mand.

På to stationen forsøger Anita at ringe hjem til sin far for at blive hentet, som hun normalt gør, men den aften virker mønntil telefonen ikke.

Der er heller ikke nogen takse af nærheden.

Det er søn der, og der er ikke et øje på vejen.

Det gør ikke noget. Anita kender gaderne. Det er hendes barndomskvarter.

Hun føler sig helt tryk.

Hun vælger at sparsere den halve time hjem.

Så kan hun også gå vin lidt ud af blodet, inden hun skal møde på arbejde igen næste morgen.

På et tidspunkt hører hun en bil, der kommer kørende bagfra og som langsomt passerer hende.

Anita sparser videre, uden at give bilen noget opmærksomhed.

Lidt længere fremme stopper bilen. Nogen kommer ud og griber fat i Anita.

Hun bliver bange, men kæmper imod så godt hun kan.

Forgevis. Hun bliver trukket med ind i bilen.

Anita skriver så højt hun kan.

En teenage-drej fra et hus på vejen hører Anita skri og skynder sig ud af huset.

Han roper efter bilen, men uden effekt.

Døren smækker, bilen gasser op, og Anita forsvinder ud i natten.

Hun bliver aldrig set i livet igen.

I 1946 er de fleste steder i Australien ramt af arbejdsløshed, sociale problemer og alkoholmisbrug.

Særligt ud i forstederne, hvor behovet for arbejdskraft er lille.

Blacktown er ingen undtagelse.

Anita's familie er blandt de bedre stillede uden på nogen måde at være rige.

En svaldre er ansatte ved det offentlige farensomt grafiker og morensomt sygeplejske.

Og familien klarer sig igennem den økonomiske krise.

Anita selv er en køn ung kvinde, som ofte deltar i lokale skyndighedskonkurrencer.

Hun vinder ovenekøbet en af dem, miss Weston Suburbs, som 20-årig i 1999.

[Transcript] Nationens mareridt / Mordet på naboens datter

Flere fortæller hende, at hun har potentiale til at blive professionel modell.

Anita er glad for opmærksomheden, men vælger at gå i sin mor's fodspor og begynder samarbejde på sygeplejskolen på hospitalet i Sydney.

Her møder hun sin kommende mand, John, der også er sygeplejere.

Fra det første møde er de to ikke til at skælde lavet.

De tilbringer alt deres fritid sammen og begynder hurtigt at drømme om en fremtid sammen med børn og hus.

De bliver gift i 1982.

De er jo stadig unge, begge to, og ægteskabet kan til tid godt føle sin anelse overvældende.

Efter nogle dejlige år begynder ægteskabet at slide lidt på de to unge mennesker.

Ikke meget, men nok til at paret beslutter sig for at tage en lille tænkepause, og Anita følte hjem til sine forældre.

I 1986 er Anita 27 år.

Hun har færdig gjort sin uddannelse, og verden ligger åben for hende.

Hun taler stadig med John, og det føles som om, at der er gode muligheder for, at de kan finde sammen igen.

Anita har bare ikke travlt.

Hun kommer godt ud af det med sine forældre.

Hun mødes ofte med sine søskene, og hun har et stort netværk af venner og bekendte.

Hun er et godt sted i sin liv.

Sønter den 2. februar 1986, får hun fri fra hospitalet kl. 15.

Hun mødes med nogle kollegaer, som også er blevet hendes gode veniner.

De finder en hyggelig restaurant tæt på hospitalet, hvor de spiser og taler om fremtiden. Det er varmt.

Februar er jo sommer i Australien.

Ved 21. tiden kører veninen af Anita til togstationen, sætter hende af, og ser hende gå op af trapperne mod barongen.

Hun ser hende aldrig igen.

Næste dag møder Anita ikke op på arbejde.

Det er usædvanligt for Anita, der normalt er pligttopfyldende og punktlige.

I det mindste vil hun ringe og melde sig syg.

Veninen ringer hjem til Anita's forældre, men de har heller ikke set hende.

De troede hun overnatte hos venner ind i Sydney.

Der var jo ingen mobiltelefoner på den tid, kun en mønne-telefon, der ikke duede den aften, og derfor blev faren aldrig ringet op, og visste ikke, at Anita var på vej hjem til dem.

Bekymringen vokser.

Efter en dag uden livstegn meldes Anita savnet hos politiet, som straks krydsrefererer med ferselser og kriminalpolitiet.

De finder dog umiddelbart ikke noget.

Politiet fortæller familien, at de må tage hjem og vente på, hun dukker op igen.

Det sker jo en gang imellem, at mennesker har brug for et par dage væk fra det hele.

Måske er det også tilfældet med Anita.

Familien og vennerne tager hjem igen, men de ved bedre og har bange anelser.

De ved godt, at det slet ikke ligner Anita.

[Transcript] Nationens mareridt / Mordet på naboens datter

To dage efter hendes forsvinden ringer en lokal bundemand til politiet. Han har fundet noget ude i marken hos køerne, som han synes, at politiet skal se på. Først vil han ikke sige præcis, hvad det er med en betjenten presser ham, hvis politiet skal komme, har de behov for en grund. Så fortæller bundemanden, at der ligger en nøgn, død kvinde på et pigtroshajn. Da kriminalpolitiet ankommer, kan de konstatere, at kvinde ikke blot af død, men meget slimt tilret. Lide, at den nøgne kvinde har været udsat for en voldsom behandling, og der her skal ingen tvivle om, at de står med et overlagt drab af særlig brutal karakter. Udover gentænisk slam ud kroppen og ansigtet, er halsen blevet skåret næsten helt over. Området gemmesøs for tøj, morvåben og andre spor, der kan pege på, hvad der er foregået. Politiet ved ikke på dette tidspunkt, at det er Anita, der er blevet drabt. Bordtidt fra en speciel vildtidsring, som stadig sidder på kvindensfinger, er det vanskeligt for politiet at identificere lidet. Routinemæssigt kontaktes kontoret for savnede personer, og en betjent kommer ud på gærningsstedet. Han har stadig sin elementet af Anita frisk i Hukommelsen, og ligheden er slående på trods af lidestilstand. Politikommisseren må køre ud på det værste af alle besøg. Der er ikke noget i verden, der kan forberede mennesker på beskeden om, at deres barn er fundet drabt. Eller ikke selvom barnet for længst har blevet voksen. Anita's forældre er selvfølgelig knuste over beskeden. Gennem hele det efterfølgende forløb, optræder de i øvrigt med stor værdighed, og er til stedet hver eneste dag under rettagen. Men der er vi ikke noget til nu. Hvad kommisseren endnu ikke kan fortælle på dette tidspunkt, er hvad der månedskete i timerne fra Anita-forladerstationen, til hun bliver fundet på marken to dagefter. Det bliver politis første opgave, at kortlægge hendes ferden. Hoppet er at registrere et eller andet eller en eller anden, som Anita kan have set på vejen, eller nogen som kan have set hende. Et team af efterforskere sætter et kontor op, og begynder at afhøre venner, kollegaer og familie og vidner, der kan have set noget. Den første, der tages med på stationen for at blive afhørt, er John. Anita's frasepareret mand. I følge statistikken bliver langt det fleste drab begået af nære familiemedlemmer eller bekendt af opfred, og en ægte mand eller ægtsmand ligger sådan cirka højst på listen. Det er kun i mere sjældne tilfælde, at der taler om et såkaldt fjern drab. Altså et drab begået helt uden forudgående relation mellem gærningsmand og offer. Hvis John er skyldig, spiller han rollen godt. Han er knust af sorg over nyheden, og han fortæller, at paret blot holdt en pause, og at de får nylighed til dem at finde sammen igen, og at det kun var et spørgsmål om tid før det skete. Politiet tror på John, og han bliver løslet kort tid efter uden teltale.

[Transcript] Nationens mareridt / Mordet på naboens datter

Næste skridt i efterforskningen er de mulige vidner.

Politipetinte tager på husbesøg hos de huse, der ligger på vejen fra stationen og hjem til Anita's forældre.

De banker også på hos den familie, hvor Tineld Streng og hans familie hørte skrig fra gaden.

Familien fortæller, at det var omkring 22 tiden, at han og familien hørte larm fra gaden.

Tineld Streng går ud for at se, hvad der foregår, og får øje på en bil og en kvinde, der bliver tvunget ind i bilen.

Drengen løber hen til sin nabo og fortæller, hvad der lige er sket, og beskriver bilen.

Naboen, som åbenbart er en modemand, skynder sig afsted efter bilen.

Det er blot få minutter efter kidnappningen.

Naboen følger i bilens retning ned af en øde vej, der i daglig tal kaldes kærlighedsvejen, fordi unge pager nogen gange tager hernede for at være lign.

Vaggen ligger afside, så ikke oplyst.

Her finder han en bil, som han undersøger med sin lommelygte, men der er ingen indeni.

Bilen er tom, og det passer ikke umiddelbart til den beskrivelse han har fået, så han kører hjem igen.

Hvis blot han havde let lidt længere, var historien måske endt anderledes.

Hvis han ikke kan vide på dette tidspunkt, er at det var den rigtige bil.

I græset, ikke langt fra, ligger bilens passager og gemmer sig i mørket.

Anita holdes ned og kan ikke sige noget, tør sikkert heller ikke.

Herfra kan hun bare se sit sidste håb om redning, slukke lommelygten og køre hjem igen.

Hun er nu igen alene med sin mor.

Anita's liv bliver to dage senere fundet liggende over pikto-regnet på gården, ikke langt fra kærlighedsvejen.

Efter yderligere undersøgelser konstaterer man, at hun er blevet voldtaget, og på andre måder mishandlet inden sin død.

Tineindstrengen, der så Anita blevet ind i bilen, og naboen der sat efter, kunne ikke nu have reddet hende.

Men deres indtætelser og observationer kan hjælpe med opklaring af hendes drab.

Politiet bruger deres meget vigtige informationer til at sammenstykke Anita's sidste ferden.

De lægger naturligvis særlig mærke til beskrivelserne af den bil, som Anita blev bortført i.

Men også frem til, at det må være en bil af typen Houghton Kingswood, en australsk producerede bil fra 1990'erne.

Det bliver et afgørende spor.

Politiet kan da ikke være sikre på, at den, der kørte bilen, havde noget med Anita's død at gøre.

Principelt kunne det være taler med det tilfælde.

Uanset hvad, er det vigtigt, at bilens ejer findes.

Sagen om Anita Kopi fylder alle avisere og bliver samtaleemne fra hele Australien.

Druppet på Anita vækker enormt vrede og medfølelse bl.a. hele befolkningen.

Kort tid efter morer bliver den rætsmedisidske rapport ligget af en radioværd, som vælger at gengide de blodige detaljer i sit radioshow.

Det er med til at vægge en dyber, ukontrollerbar vrede i befolkningen, og i gang sætte en lønstemning bl.a. folkemasserne i landet.

Radioverden forklager senere sit valg med, at folket har behov for at vide, hvilke slags uhøjligheder der foregår i landet, som man ikke kender til.

[Transcript] Nationens mareridt / Mordet på naboens datter

Om verden gør det for at table ud chokvadi eller ej, så er det også med til at aktivere befolkningen. Og måske er det også med til at påvirke en særlig kvinde, der senere bliver et helt afgørende vidne i den rætsage, der kommer.

Men der er vi ikke noget til nu. Vi er med i den hektiske efterforskningsfase, hvor politiet bruger alle ressourcer på en hurtig opklaring.

I samarbejde med en TV-station filmes en rekonstruktion af Anita' siste færden, hvor en kvindelig politibetjen spiller Anita.

TV-serierne følger med, for det der blev hendes sidste forvæld til veninde, videre end i tået, hvor vidner kan have set hende, og frem til den sidste god tur i sommeraftenen hjem mod forældrene's hus.

Serierne ser også rekonstruktionen af bilen, der stopper og trækker Anita med ind.

Rekonstruktionen på TV generer en seriestorm af tips og vidneudsavn. Men det svære er der ikke noget, der konkret brænger politiet nærmere en forklaring eller tættere på mulige mistænkte.

Det ændrer sig, da politiet ved tilfælde får tip fra en uventekant.

Midt i arbejdsløsheden i Blacktown er bilteorier et udpræget fenomen. Faktisk er problemet så stort, at politiet har meddeler i miljøet, som videregiver oplysninger om kriminelle aktiviteter.

Det er sådan en meddeler, der kan fortælle om et teori af en bil, der svarer til beskrivelsen af bilen, der blev brugt til at bruge før Anita i.

Meddeleren kan da også fortælle, hvem der står bag teoriet.

Nogle gange kan politiet godt være skeptisk over for meddeler, men efter et baggrundstek af navnene på 2020'erne, bliver politikommisseren særligt interesseret.

I følge meddeleren er 20 en gruppe på fem ind mellem 22 og 33 år, som ofte er sammen og som alle har været i forbindelse med politiet over flere omgange. Tilsammen har de over 50 domme for blandt andet vold, bilteori, røveri, narkobesidelse og voldtægt.

Særligt gruppens leder John Travis er interessant. Han vokser op i Blacktowns fattigste kvarter og har stortidt aldrig arbejdet.

I stedet stjæl han til vejen og dagen, ud over hvad han fik i bistand. Siden han var helt ung, har han ledt svingt os liv ind og ud af fængsler.

Bekendte fortæller, han har været alkoholiker siden han var 14 år.

Travis har en historik for voldelig og ofte afvindes seksuelt adfærd. Flere vidner fortæller, at han ofte købte et levende får for at snitte halv senere på det og dykke seks med det, inden fod blev stægt over bol.

Travis går stortidt altid også rundt med en kniv på sig.

Udover Travis består gruppen af Michael Murdoch og de tre Murphy-brødere, som også har været ind og ud af fængsler. De har kendt hinanden alle sammen siden de var helt små, og gruppen, som nærmest skal kalde sig en bande, er stadig sammen i tygt og tyndt.

Om de fem mænd ud over biltouriet også står bag drabet på Anita, kan politiet endnu ikke sige.

I første omgang vælger politiet at anholde gruppen for turiet af bilen. En af de fem mænd tiser i bukserne, der politiet anholder ham.

Han ved for menlig, hvad det hele ender med.

Alle fem mænd benægter dog fra starten af at have noget med biltouriet eller bortførelsen af Anita Gørre.

To af dem bliver med det sammenlyslat mod caution, mens John Travis og de to andre holdes i politisk varteks.

[Transcript] Nationens mareridt / Mordet på naboens datter

Hvor de andre er meget kategoriske i deres benægtelser, er John Travis mere vævne og nogle gange modstridende i sine udsagn. Han vælger oven i købet at indrømme turiet af bilen.

Ude over biltouriet har politiet dog ingen beviser, der kan forbinde John Travis eller de andre med bortførelsen af Anita.

Man rent sager John Travis hjem, men selvom politiet grundigt gennemsøger hele huset, finder de kun en stor militærkniv.

Kniven kunne i princippet godt være mårvåbnet, men John Travis forklarer at han bruger kniven til at slagte form af, hvilket han nogenlunde normalt beskæftigelse for men i området.

Kniven er en tæmpling almindelig model og kan ikke direkte koples til moret.

Kommissæren føler sig overbevist om, at John Travis og de andre mænd er involveret i drabdet på Anita.

Han mangler bare at bevise i vores stor udstrækning.

Igen kommer der hjælp fra en uventet kants, men denne gang er det en fra John Travis' egen familie.

En tante, der ligesom resten af australiens befolkning, har fuldt med i sagen.

Måske har hun hørt om de blodige detaljer i radioen.

Måske kender hun ikke på dette tidspunkt til de detaljer, der senere vil blive fuldt udrullet.

Men hun er i hvert fald splittet på den ene side mellem sin familieløjligheds og på den anden trangen til retfærdighed.

Hendes indsats bliver afgørende i samspil med en akut nicotine-trang hos Sains hovedmistænge.

Kort ind i varteksfængslingen vandrer John Travis vileløst rundt i sin selle.

Han er løbet tør for sigerater, og det gør ham restløs.

Han tilkaller vakten og beder ham om at ringe til sin tante, så hun kan hente sigerater til ham.

Vakten invilerer og får hendes nummer.

I stedet for at ringe til tanten kontakter vakten politikommissæren.

Kommissæren ser her muligheden for en vej ind til Travis.

I et spinklet håb om hjælp vælger kommissæren selv at ringe til tanten.

Det giver pote.

Tanten fortæller, at tiden John var ung, har hun altid været bange for ham.

Og at hun faktisk har tænkt på, om John munn stod bag bortførelsen, allerede da hun så rekonstruktionen på TV.

Hun har bare ikke haft andet inden for modning af tilbyd politiet.

Men nu vil hun gerne hjælpe med opklaringen, hvis hun kan.

Kommissæren inviterer han ind til et hurtigt møde, inden hun skal aflever sigeraterne.

De aftaler, at tanten skal forsøge at spørge ind til John, stikkelig til, om han på nogen måde er involveret.

Tanten er bange, men går med til det.

Røstenen er vøs, følger hun efter vakten ned til selven.

Hun gør alt for at få styr på sine følelser.

Da vakten er gået igen, får John sine sigerater.

Tanten spørger om han har det godt, hvilket han ikke er hjertig.

Så spørger tanten tyvende om John havde noget med drabdet på en itagør.

John tyver ikke. Han stoler på sin tænte.

Ja, siger han. Det havde de alle sammen.

Så enkelt kommer sands gennembrud.

[Transcript] Nationens mareridt / Mordet på naboens datter

Takket være en nervøst tante.

Tanten gentager Johns ord, da hun efter besøget kommer tilbage til kommissæren, og altså bekræfter hans mistanke.

Kommissæren er imponeret over tantes mod.

Han ved nu, at han har fat i de rigtige.

Det svære er, at det ikke er nok til, at man kan anklage John og de andre.

Det ville bare være tændens ord mod Johns, og det holder ikke i retten.

I stedet spørger politikommissæren om tanten vil være vild til at gøre det hele igen, men med en skjult mikrofon.

Igen overvinder tanten sin nervøsitet og siger ja, det vil hun gerne hjælpe med.

Et par dage efter besøger tanten igen John Travers.

Denne gang bærer hun politiet udstyr under tøjet.

Hun er igen røstende nervøs, men John lægger ikke mærke til det.

Og igen indrømmer han, da hun spørger.

Der som om det letter noget i ham at fortælle sin tante om sine uhyggelige gæreninger.

Han fortæller om bordførelsen, han fortæller de voldtog Anita.

Tanten spørger om det også var ham, der drabte hende.

Ja, og siger han, men de var alle enige om det.

De var bange for, at hun kunne genkende dem eller huske deres navne.

Tanten spørger også om han har gjort det før, men det benægter John.

Da tanten spørger inden hun gang, griner han bare.

Bondet er en direkte tilståelse for John Travers.

Men en bundet tilståelse er stadig ikke nok for kommissæren.

Han vil have alle fem mænd til at tilstå, så han begynder et snedet afhøringspiel,

hvor han i første omgang bevæger sig mellem de tre mænd, der er indspærrede,

og skiftervis giver dem bidere af information og tilståelser fra de andre.

Det viser sig at være en god plan, og den virker.

Først tilstår John, da han hører optagelserne.

Efter lange afhøringer tilstår de to andre også, at de var med til bortførelsen, men det siger John udførte drabet.

De to sidste mænd, der i første omgang blev løslet mod caution,

blev eftersøgt og kort tid efter fundet.

Også deres tilståelse kom og promte, og de forsøger også at skyde skylden på John Travers.

Ikke at det nødvendigvis bestilte meget bedre.

I følge australsk lov kan du godt være skyldig i mor,

selvom det ikke er dig, der aktivt fører kniven.

En bankrøver, der venter i bilen, mens hans marker inde i banken skyder og dreber med en medbræk pistol,

er lige så skyldig i mor.

Sådan er det ikke i Danmark.

Det så, vi sagde en om blikingadbanden, hvor den unge politimand Jesper ægt ved Hansen,

blev skudt og drabt af en af de fem røver,

men fordi de dækket over hinanden og ikke indrømmede moret, kunne man ikke dømme dem.

Sådan er det ikke i Australien.

[Transcript] Nationens mareridt / Mordet på naboens datter

Præcis, hvem der har gjort hvad, er stadig uklart.

Men indelig kan kommisseren efter fire ugers efterforskning ringe til Anita's familie og fortælle dem, at man har lige rigtige gærningsmænd, og at det nu er op til ratten at vurdere beviserne, og graden er de fem menneskyld.

Der nyheden om tilståelserne når ud til befolkningen, omringens politistationen er et enormt opbud af vrede mennesker. Folkemasserne kræver, at de mistænkte frikis til folkestomstol, der vil exekvere deres dom med det samme.

Drappet på Anita har i den grad vækket befolkningsvrede og had, og medierne følger sagen intensst.

Den 16. marts 1947, 13 måneder efter drappet, begynder ret sagen mod de fem men.

Flere tilhører bemærker, at ingen af de fem men enterer nogle form for anger eller skyld i deres fremtoning.

Tvert imod virker de afgangte og ligeglade.

På rettagens første dag bliver de fem mennesk bort, hvorvidt de aklerer sig skyldige eller uskyldige. Alle aklerer sig uskyldige.

Punert John Travers, der allerede har tilstået og akleder sin skyld, og på den måde undgår et medvirke i resten af rettagen.

De fire andre mænd, og resten af tilhørerne, slipper ikke for at høre de grusomme detaljer om modet på Anita.

Det er historien om et helt tilfældigt møde, der inder helt brutalt og forfærdeligt.

Det havde jo ikke behøvet at ske for Anita eller for nogle andre.

Men historien om de fem men, viser også, at det kun var et spørgsmål om tid, før kompensationen af deres agressioner og gensidige dårlige indflydse på hinanden, ville føre til noget meget slents.

Og det var så tilfældigvis Anita, det gik ud over.

På drabstagen befinder de fem venner sig i yderkanten af Blacktown, hvor de spiller billigart.

De ude så fejrer, at John Travers er løstladt fra fængselet.

Travers er allerede godt lagget til, men man kan ikke se det på ham.

Han har som levt været alkoholiker siden han var 14 år,

og han er derfor vant til at bære en funktionspromille.

De fem kammerater har drukket hele dagen.

Nu skal der ske noget nyt, de har lyst til at tage nogle stoffer, og tage festen et nyt sted hen.

De forlader billigart stedet og sætter sig ud i en stjолled bil for at finde en pusher.

Bilen er værligøbt tør for benzin, men ingen af de fem mænd har nogen penge.

De beslutter sig for at finde en tilfældig person, som de kan røve.

Travers foreslår, at det kunne være en kvinde, som de så også kunne voldtage.

Den er de fem depravede mænd alle med på.

De sætter bilen i gang, og begynder at cruise rundt i de stille hvilekvarterer som rådyr på jakt.

Det er her, at de tilfældig kommer forbi Anita, der er på vej hjem til sine forældre.

Et tilfældigt uskyldigt offer, der kun går lige der, fordi en mønstelefon ikke virker, så hendes far ikke kunne komme og hente hende og bringe hendes sikret hjem.

[Transcript] Nationens mareridt / Mordet på naboens datter

Det er det tilfældige, der røster befolkningen og gør sagen svær at glemme. Hvis blot mønnstelefonen havde virket, kunne Anita Kobio have siddet her den dag i dag med familie, børn og børnebørn. Men i stedet ville vi så have taget om en anden kvinde, som har blevet bandens offer. For selvom Anita var tilfældig et offer, var brutaliteten helt overlagt. Og de fem mænd havde alle intentioner om at gøre undt. På baggrund af den rettsmedicinske rapport og vidneudsavn, garatten fortælle, at efter at Anita blev trukket med ind i bilen, blev hans tøj redet af. Hun har blevet slået og voldtaget på skift i bilen. De fem mænd har gjort bilen ind på en benzinstation for at tanke op. Her holder Travis en kniv indtil Anita's strube for at få en til at være stil. En af de andre tager Anita's taske og finder penge til at tanke op for. Da bilen er fyldt op, kører de til den afsidsvej udenfor Blacktown, den der er kendt som kærlighedsvejen, hvor der ikke lykte pegele og hvor de kan være alene. Undervejs holder mændene sig ikke tilbage for at fortsætte deres tortur og voldtægt af Anita. Næboden, der fulgte efter de fem mænd og fandt en bil, som han ikke var sikker på, var tættere på end han troede. I græsset bag bilen lå de fem mænd med hånden over Anita's mund. Efter at næboden har kørt væk igen, trækker de fem mænd Anita længere ud på en mark. Her passerer de en inhejning med piktrud, hvor mændene morer sig med at skubbe Anita igennem hejnet, så hendes hud skal amferes. De finder et ødestede på marken, hvor den brutale voldtægt fortsætter. Da mændene indelig er blevet færdige, blev de enige om, at Anita skal slås i hjæl. De bliver også enige om, at det er John Travis, der skal gøre det. Han trækker sin kniv og snitter halsen over på Anita, så den som han dreber sin for. Han sker så dybt, at hovedet næsten adskildes fra kroppen. Anita dør budtab efter få sekunder, men inden da er hun blevet udsat for flere timer smagligt. Efterfølgende tager gruppen hjem til John Travis, hvor Anita's tøj og egen del bliver brandt og asken bortskaffet. Bilen kører de ud til et øde område, hvor gruppen sætter ild til den, så ingen spurg kan findes. John Travis vælger at behålle morvåbnet, men vasker kniven grundigt. Det var den kniv, politiet havde set på interdrasse. Det lykkes dermed for gruppen at slette næsten alle spurg. Men de havde højtet for en nervøs område i tante. Tentens skjulte optagelse afspil til retten, så alle kan høre det fra John Travis' egen mund. Efter 54 dages rett sag, trækker Juhin sig tilbage for at votere. Den 10. juni 1987 vender Juhin tilbage med deres afgørelse. Alle er enige om, at de fem mænd er skyldige i overlagt mor, tortur og voldtægt af særlig farlig karakter. Det er muligt, at John Travis fører det kniven, men Juhin og lånen er enige om, at de fem mænd er lige skyldige i grusomhederne. Efter dommen bruger samplige tilhøjere ud i massiv klapsalver, og det er svært for dommerne at dæmpe gemyterne.

[Transcript] Nationens mareridt / Mordet på naboens datter

Det har været en voldsom, emotionel sag.

Selv den historiske, erfarende dommer selv, ses på et tidspunkt tør en tørre væk fra øjen krone.

Også udenfor rettalen bruger folk ud i spontan jubel.

Mange overvælles, at de store følelser som dommer sted kommer.

Alle fem mænd modtager livstidsdomme fra den tydeligt følelsesmæssigt påvirket dommer, der tilføjer, at det skal anføres i hver af de fem domme, at de dømte aldrig må lystslades igen.

Ingen af de fem dømte får mulighed for prøvedsladelse.

John Travers tante vidner i retten som Miss X,

men det afholder ikke John Travers i at tro hende på liv i retten.

Hun bliver efterfølgende placeret i et vidende beskyttelsesprogram.

En af de fem gærningsmænd er nu død.

De fire andre sidder stadig i fængsel,

og selv nu over 35 år senere holdes deres exakte opholdsted stadig væk hemligt i frygt for befolkningsheventørst.

De fire kommer aldrig ud af fængselet, med mindre det sker i en kiste.

For Anitta's familie skete ret færdigheden følelser.

Gærningsmændene, der på den mest specieltiske måde drabte Anitta, blev fundet skyldige og dømt.

Efter doms ausilsen begyndte Anitta's forældre en støttegruppe for andre pårørende ad drabsoffer.

I Blacktown er en park opkaldt til Mene og Manissa Kobby.

Hun og hendes drab glemmer nationen aldrig.

Det er denne aldrig.

Du har lyttet til nations marit, mennu skabt af Johan K. Jensen, redigering lyd og musik af Gustav Niport.

Serien er produceret af Body Body for Aldi.

Du har lyttet til en podcast for Aldi.

Find endnu flere artikler, podcast og video i din Aldi-app.